

De invloed van voeding op het gedrag

Het is fout te denken dat in de natuur alles perfect is. Perfectie bestaat niet, ook niet in de natuur.

Mede door de tijdsgeest en de reclame zijn we lui en achteloos geworden wat het voedsel voor onze honden betreft en we zijn blind geworden voor de gevolgen die dat heeft voor zijn welzijn.

Wanneer we het gaan hebben over de invloed van voeding op het gedrag dan valt daar het verdedigen van voedsel niet onder. Voedsel verdedigen is een gedragsprobleem dat in de meeste gevallen met de relatie te maken heeft. Dat wil zeggen dat men het probleem niet kan oplossen waar het zich stelt maar enkel waar het ontstaat. In de verhouding leider hond, de relatie dus.

Het is ook een probleem dat niets met de kwaliteit van het voer te maken heeft. Als de relatie mis is verdedigd de hond zowel slecht als goed voer. Het gaat niet over de kwaliteit wel over het bezit. Als de eigenaar ook de leider is en het voer komt van de leider voor de hond dan is het probleem opgelost! Maar we gaan het hier hebben over gedragsproblemen die veroorzaakt worden door het voer dat honden eten.

Het gaat niet alleen over tekorten zoals voedsel supplementen ons soms willen laten geloven. Tekorten zou men inderdaad eventueel kunnen aanvullen maar de hulpstoffen die aanwezig zijn kan men niet wegnemen. Verwarmen bijvoorbeeld maakt veel stuk. Sommige ingrediënten zijn of waren er wel maar blijken voor de hond na fabricatie niet meer beschikbaar.

Hoe komt het dan dat het zo lang geduurd heeft voor de wetenschap het belang van voeding in verband met het gedrag erkende? Trouwens nu nog zijn er wetenschappers die twijfelen en erger nog er zijn er nog steeds die het verband weigeren te erkennen. Vraag is of we dat soort mensen nog wel serieus moeten nemen. Er zijn ook nog figuren die niet geloven dat er mensen op de maan geweest zijn en zelfs enkele die niet geloven dat de aarde rond is. Gelukkig voor hen is de verzorging in de psychiatrie fel verbeterd.

Voor mij is het eenvoudig, wetenschap is voorlopig en veranderlijk! Wat nu waarheid is kan straks anders zijn door nieuwe onderzoeken, nieuwe feiten, nieuwe theorieën. Eeuwige wetenschappelijke waarheid bestaat niet. Het is steeds de voorlopige waarheid en voor de wetenschap is er niets erger dan een oncontroleerbaar experiment. Zoals een hond in de praktijk dus!

Ook bestaat er zoets als een Inattentional blindness, wat in feite wil zeggen => dingen niet zien die er toch zijn omdat je ze niet verwacht. Tunnelvisie bij theoretici is nog erger. Gelukkig hebben verschillende onderzoeken bij mensen het verband tussen voeding of hulpstoffen en gedrag aangetoond. Het is ook wel begrijpelijk dat bij honden weinig onderzoek is gedaan. De grote concerns, die nu eenmaal voor onderzoek bij honden de nodige centen leveren, stellen geen kapitalen ter beschikking om aan te tonen dat zij iets fout doen.

Maar de feiten blijven, voeding heeft wel degelijk invloed op het gedrag! Toen de boeren nog met paarden ploegden wisten zij dat al. 50 jaar geleden zei een boer mij dat van teveel haver paarden niet harder kunnen werken maar dat ze alleen slechter te mennen (sturen) zijn. Maar paarden zijn herbivoren en honden carnivoren en misschien juist daarom is het iets complexer.

Eiwit wordt gevormd door onderdelen die men aminozuren noemt. Sommige daarvan zijn essentieel, heeft de hond dus echt nodig en vind men niet voldoende in planten. Die moeten dus uit vlees komen. Eentje daarvan, tryptophaan, is nodig om tot normaal gedrag te kunnen komen. Wat het extra moeilijk maakt want juist dat aminozuur is zéér gevoelig aan warmte. Het heeft dus niets te maken met het percentage eiwit dat aanwezig is. Vergelijk het met bier, er is bier met weinig alcohol en er is zwaar bier met veel alcohol. Dronken wordt je van beide, alleen moet je van het ene meer drinken dan van het andere maar een alcohol verslaafde kan je niet blij maken met alcoholvrij bier. Eigenlijk is dit voorbeeld niet helemaal juist om de eenvoudige reden dat alcohol alleen nodig is voor verslaafden en tryptophaan is nodig voor elke hond en dan nog in de juiste verhouding met de andere aminozuren.

Ongeveer hetzelfde verhaal krijgen we bij **vet**. Ondertussen weet iedereen dat vet opgesplitst is in groepen:

1. De onverzadigde en
2. De verzadigde

Voor de laatste groep vallen de problemen meestal nog mee. Verzadigde vetten zijn er meestal voldoende, soms zelfs teveel maar dat zorgt zelden voor rechtstreekse gedragsproblemen. Gezondheid, dat is een ander verhaal.

Bij de onverzadigde echter zijn er ook weer die essentieel zijn en sommige essentieel voor het gedrag. Ik hoef u niet te vertellen dat warmte ook hier weer zéér nefast is. Omdat het moeilijk is wordt bij sommige voeders gebruik gemaakt van plantaardige essentiële vetzuren die beter bestand zijn tegen verwarmen maar dit brengt niet voor elke hond de oplossing omdat ze die vetten gaan gebruiken voor zaken waar ze niet voor bedoeld zijn, met als gevolg dat er een totale onbalans ontstaat.

Niet echt uitzonderlijk is ook het gebruik van vet afkomstig van vis die dan zeer dikwijls bewaard wordt met voor de hond veel te grote dosissen vit. E die uiteraard ook weer voor problemen kunnen zorgen. Kortom, het is ook bij vet zo dat de kwaliteit veel belangrijker is dan de kwantiteit. Zowel passiviteit, nervositeit alsook depressie wordt in verband gebracht met de kwaliteit van vet die voor de hond alleen vers een garantie inhoudt.

Koolhydraten zijn nodig om een deel van de energie te leveren die een hond nodig heeft. Zonder koolhydraten wordt de eiwitfractie te hoog waardoor de hond nerveus wordt. De zuurtegraad wordt negatief beïnvloed waardoor de hond oncontroleerbaar wordt. Het is zeker juist dat de hond in verhouding met de mens minder koolhydraten nodig heeft.

De laatste jaren is er echter een trend om granen niet meer als ideale bron van koolhydraten voor honden te zien, wat absoluut fout is. Dat misverstand is ontstaan (en door meelopers overgenomen) door een foute vertaling. Iemand die vrij goed is (maar zijn brood verdiende met het schrijven van boeken) stelt zeer terecht dat granen niet voldoen als eiwitbron. Dus, dat men van granen geen goed hondenvoer kan maken. Ik ben het daar 100% mee eens, alleen heeft iemand dat verkeerd vertaald naar "Granen horen niet thuis in hondenvoer" wat iets heel anders is en totaal verkeerd.

Niet alleen spreek ik uit eigen onderzoek en heb ik vastgesteld dat alle prooidieren van hondachtigen in hoofdzaak grassen eten die in het zaad staan, granen dus. Ik heb nog nooit een prooidier ontmoet dat groentes als komkommer, boontjes, broccoli, spruitjes of paprika's eet. Ontsloten granen zijn voor de hond de beste koolhydraten, punt uit. Iemand die wanneer de grote goeroe naar de maan wijst naar de goeroe zijn vinger blijft kijken heeft het echt niet begrepen! Let op: het kan zonder granen, zonder probleem, maar ze blijven goed.

Vitaminen. Het woord zegt het zelf. Vita = leven! We kunnen dus niet zonder, maar wat als er teveel zijn of tekort. Onlangs nog is gebleken dat dieren bij een tekort aan vit. A zich dusdanig afwijkend gingen gedragen dat ze zichzelf door hun gedrag in gevaar brachten. Bij vit. B3 kan een tekort zelfs tot waanzin leiden. Maar wat doet dan een beetje tekort? Men moet vitaminen serieus nemen. Men tracht die vitaminen die door drogen en verwarmen vernietigd worden extra en beschermt toe te voegen maar niettegenstaande dat stelt men af en toe problemen vast.

Dan zijn er nog de **hulpstoffen**. Daarvan zijn er waarvan de bijwerkingen gedragsproblemen vermelden. Ook hier weer zijn voor mensen onderzoeken gedaan die om de gekende redenen voor honden niet gedaan werden. Er zijn zelfs hulpstoffen die voor mensen verboden zijn maar niet voor dieren!

Gelukkig bevatten natuurvoedingen geen hulpstoffen. Natuurvoedingen zijn complete maaltijden op basis van vers vlees!

Ook zijn er gedragsproblemen die verbeterd worden door de hond bvb een been te geven met nog vlees aan en dat is te verklaren omdat het een vorm van afreageren is. Het probleem dat die hond had, had niets met voeding te maken maar met onvoldoende afreageren. Door hem een bot met vlees aan te geven verbeter je niet zijn voeding (meestal is zelfs het tegenovergestelde waar) maar doordat hij langer bezig is wordt hij beter afgereageerd en verbeter je niet zelden zijn gedrag. Ook hier zou het beter zijn te lopen, fietsen, ballen of frisbee gooien en een complete maaltijd te geven.

Van nature eten honden kort, gulzig en snel maar door het vangen van hun eten worden ze goed afgereageerd. Om dus via vervangend gedrag aan normaal gedrag te komen moeten we de maaltijd niet verlengen maar al de beweging die daaraan voorafgaat. Mede omdat niet alle problemen kunnen opgelost worden door langer bezig te zijn met eten of in dit geval knagen moeten veel honden ook echt kunnen rennen!

Denis Steurs